

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 9 КВІТНЯ 2022 РОКУ	ЦІНА ДОГОВІРНА	№82 (7203)
----------------------------	----------------	------------

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства з питань цивільного захисту

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458):

1) частину першу статті 2 доповнити пунктом 31¹ такого змісту:

«31¹) органи управління цивільного захисту — органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, виконавчі органи міських, районних у містах (у разі їх створення), селищних та сільських рад, керівні органи підприємств, установ та організацій, а також їх структурні підрозділи (посадові особи), призначені для здійснення безпосереднього керівництва діяльністю у сфері цивільного захисту відповідно до компетенції»;

2) пункт 3 частини третьої статті 6 викласти в такій редакції:

«3) районними державними адміністраціями, виконавчими органами міських, районних у містах (у разі їх створення), селищних та сільських рад утворюються місцеві комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій»;

3) у частині першій статті 8 слова «та їх ланок» виключити;

4) у статті 10: назву викласти в такій редакції:

«Стаття 10. Територіальні підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту, їх ланки та субланки»;

пункт 3 частини третьої виключити;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Субланки ланок територіальних підсистем створюються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад».

У зв'язку з цим частини четверту — сьому вважати відповідно частинами п'ятою — восьмою;

частину п'яту після слів «територіальної підсистеми» доповнити словами «та її субланку»;

частину шосту після слів «її ланкою» доповнити словом «субланкою», а після слова «ланку» — словом «субланку»;

у частині восьмій слова «та їх ланок» замінити словами «їх ланок та субланок»;

5) у статті 11: частину другу викласти в такій редакції:

«2. Умови і порядок введення режимів підвищеної готовності та надзвичайної ситуації, перелік заходів, завдання та порядок взаємодії суб'єктів забезпечення цивільного захисту щодо запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у зазначених режимах визначаються Положенням про єдину державну систему цивільного захисту, що затверджується Кабінетом Міністрів України»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Режим підвищеної готовності та режим надзвичайної ситуації для єдиної державної системи цивільного захисту у повному обсязі або частково для окремих її складових встановлюються:

1) за рішенням Кабінету Міністрів України — для єдиної державної системи цивільного захисту у повному обсязі або частково для кількох окремих її функціональних чи територіальних підсистем;

2) за рішенням центрального органу виконавчої влади, що утворив функціональну підсистему, — для відповідної функціональної підсистеми;

3) за рішенням Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій — для відповідної територіальної підсистеми у повному обсязі або частково для кількох окремих її складових;

4) за рішенням районних державних адміністрацій — для відповідної ланки територіальної підсистеми у повному обсязі або частково для кількох окремих її субланок;

5) за рішеннями виконавчих органів сільських, селищних, міських рад — для відповідної субланки ланки територіальної підсистеми»;

6) частину першу статті 13 викласти в такій редакції:

«1. Підставами для тимчасового встановлення для єдиної державної системи цивільного захисту у повному обсязі або частково для окремих її складових режиму підвищеної готовності є:

1) на державному рівні — загроза виникнення надзвичайної ситуації державного рівня;

2) на регіональному рівні — загроза виникнення надзвичайної ситуації регіонального рівня;

3) на місцевому рівні — загроза виникнення надзвичайної ситуації місцевого рівня;

4) для функціональної підсистеми — загроза виникнення надзвичайної ситуації на об'єктах відповідної функціональної підсистеми»;

7) частину першу статті 14 викласти в такій редакції:

«1. Підставами для тимчасового встановлення для єдиної державної системи цивільного захисту у повному обсязі або частково для окремих її складових режиму надзвичайної ситуації є:

1) на державному рівні — виникнення надзвичайної ситуації державного рівня;

2) на регіональному рівні — виникнення надзвичайної ситуації регіонального рівня;

3) на місцевому рівні — виникнення надзвичайної ситуації місцевого рівня;

4) для функціональної підсистеми — виникнення надзвичайної ситуації на об'єктах відповідної функціональної підсистеми»;

8) у пунктах 3 і 4 частини першої статті 16 слово «міст» замінити словами «території та населених пунктів»;

9) у частині другій статті 17:

у пункті 17 слова «населених пунктів та об'єктів національної економіки до груп (категорій) з цивільного захисту» замінити словами «території та населених пунктів, суб'єктів господарювання до груп (категорій) цивільного захисту»;

пункт 23 викласти в такій редакції:

«23) визначає рівні надзвичайних ситуацій, веде їх облік, видає експертні висновки про рівень надзвичайної ситуації»;

доповнити пунктом 25¹ такого змісту:

«25¹) у межах повноважень, визначених законом, здійснює заходи з протимінної діяльності»;

пункт 32 виключити;

10) частину першу статті 18 доповнити пунктами 20¹ і 20² такого змісту:

«20¹) забезпечення відповідно до законодавства своїх працівників засобами індивідуального захисту;

20²) забезпечення оповіщення та інформування населення про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій, у тому числі в доступній для осіб з вадами зору та слуху формі»;

11) у статті 19: у частині першій: пункти 2, 5 і 10 викласти в такій редакції:

«2) створення територіальних підсистем та їх ланок, забезпечення виконання ними завдань»;

«5) створення та керівництво аварійно-рятувальними службами, формуваннями та спеціалізованими службами цивільного захисту, місцевою та добровільною пожежною охороною, забезпечення їх діяльності, здійснення контролю за готовністю до дій за призначеннями»;

«10) організація та проведення евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони, їх розміщення та життєзабезпечення населення»;

у пункті 13 слово «міст» замінити словами «території та населених пунктів»;

пункт 21 викласти в такій редакції:

«21) затвердження планів комплектування територіальних курсів, навчально-методичних центрів цивільного захисту та безпеки життєдіяльності, забезпечення проходження на таких курсах та в центрах навчання посадових осіб і працівників місцевих державних адміністрацій, суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, з числа керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією та здійсненням заходів цивільного захисту, організація навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях»;

у частині другій: пункти 2 і 5 викласти в такій редакції:

«2) створення субланок ланок територіальних підсистем, забезпечення виконання ними завдань»;

«5) створення аварійно-рятувальних служб, формувань та спеціалізованих служб цивільного захисту, місцевою та добровільною пожежною охороною, керівництво ними, забезпечення їх діяльності, здійснення контролю за готовністю до дій за призначеннями»;

у пункті 8 слова «міст, селищ та сіл» виключити;

у пункті 10 слово «майна» замінити словами «матеріальних і культурних цінностей»;

у пункті 13 слово «міст» замінити словами «території та населених пунктів»;

пункт 16 викласти в такій редакції:

«16) забезпечення завчасного накопичення і підтримання у постійній готовності засобів індивідуального захисту для населення та формувань цивільного захисту, а також приладів дозиметричного і хімічного контролю та розвідки»;

у пункті 21 слова «у містах» замінити словами «згідно з вимогами цього Кодексу»;

пункт 22 викласти в такій редакції:

«22) забезпечення проходження в установлені строки навчання з питань цивільного захисту посадових осіб, працівників органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання комунальної власності з числа керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією та здійсненням заходів цивільного захисту, організація навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, формування планів проведення і облік проведених спеціальних об'єктових навчань та тренувань з питань цивільного захисту на відповідній території»;

пункт 24 після слова «визначення» доповнити словами «за погодженням з місцевими державними адміністраціями»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Організація заходів цивільного захисту здійснюється в:

територіальних підсистемах — Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями та підрозділами з питань цивільного захисту, які створюються у їх складі;

ланках територіальних підсистем — районними державними адміністраціями та підрозділами з питань цивільного захисту, які створюються у їх складі;

субланках ланок територіальних підсистем — виконавчими органами міських, селищних і сільських рад та підрозділами з питань цивільного захисту, які створюються у їх складі»;

12) пункт 24 частини першої статті 20 викласти в такій редакції:

«24) своєчасне інформування з питань цивільного захисту відповідних органів управління цивільного захисту за формою та у строки, встановлені центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту»;

13) у частині другій статті 22: доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) здійснення через підрозділи Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту комплексу заходів з метою ліквідації небезпек, пов'язаних із вибухонебезпечними предметами, зокрема нетехнічне та технічне обстеження територій, складення карт, виявлення, знешкодження та/або знищення вибухонебезпечних предметів, маркування, підготовки документації після розминування, надання громадам інформації про протимінну діяльність та передачу очищеної території»;

пункт 10 доповнити словами «гуманітарного розминування територій та водних акваторій»;

14) пункт 3 частини другої статті 23 викласти в такій редакції:

«3) комунальні — сільськими, селищними, міськими радами (в адміністративному центрі відповідної територіальної громади)»;

15) у статті 25: у частині першій: абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Спеціалізовані служби цивільного захисту (енергетики, захисту сільськогосподарських тварин і рослин, інженерного та транспортного забезпечення, комунально-технічні, матеріального забезпечення, медичні, пожежно-рятувальні, охорони публічного (громадського) порядку, зв'язку та оповіщення та інші) утворюються для проведення спеціальних робіт і заходів з цивільного захисту та їх забезпечення, що потребують залучення фахівців певної спеціальності, техніки і майна спеціального призначення»;

у пункті 3: абзац перший викласти в такій редакції:

«3) територіальні (шляхом об'єднання об'єктових підрозділів, об'єктових та територіальних формувань цивільного захисту відповідного галузевого спрямування у регіональну спеціалізовану службу цивільного захисту)»;

підпункт «в» виключити;

у пункті 1 частини другої слова «органом місцевого самоврядування» виключити;

16) у статті 26: підпункт «в» пункту 2 частини другої викласти в такій редакції:

«в) у міській, селищній та сільській територіальній громаді — органом місцевого самоврядування»;

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Підготовка працівників, яких призначено до складу формувань цивільного захисту, здійснюється на територіальних курсах, у навчально-методичних центрах цивільного захисту та безпеки життєдіяльності, а також безпосередньо у роботодавця відповідно до порядку навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого Кабінетом Міністрів України»;

17) у назві глави 7 слова «захисних спорудах» замінити словами «фонді захисних споруд»;

18) у статті 32: у назві слова «захисних спорудах» замінити словами «фонді захисних споруд»;

у частині першій: пункт 2 доповнити словами «та дії звичайних засобів ураження»;

пункт 3 виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Для укриття населення також використовуються споруди подвійного призначення — наземні або підземні споруди чи їх окремі частини, що спроектовані або пристосовані для використання за основним функціональним призначенням, у тому числі для захисту населення, та в яких створені умови для тимчасового перебування людей.

В особливий період нарощування фонду захисних споруд цивільного захисту здійснюється шляхом будівництва швидкоспоруджуваних захисних споруд цивільного захисту та створення найпростіших укриттів.

Швидкоспоруджуванна захисна споруда цивільного захисту — це споруда, що зводиться (вигодотворюється, монтується) за короткий час із спеціальних конструкцій (пробів), вимоги до яких встановлюються будівельними нормами, стандартами та правилами.

Найпростіше укриття — це фортифікаційна споруда, цокольне або підвальне приміщення, інша споруда підземного простору, в якій можливе тимчасове перебування людей з метою зниження комбінованого ураження від небезпечних чинників, а також від дії засобів ураження в особливий період.

Захисні споруди цивільного захисту, споруди подвійного призначення та найпростіші укриття складають фонд захисних споруд цивільного захисту і належать до засобів колективного захисту»;

у частині третій: у пункті 1: у підпункті «а» слова «які продовжують свою діяльність в особливий період» виключити;

підпункт «б» викласти в такій редакції:

«б) працівники найбільшої працюючої зміни атомних електростанцій, інших ядерних установок, працівники суб'єктів господарювання, які забезпечують функціонування таких станцій (установок) та перебувають у зоні можливих значних руйнувань навколо них»;

у підпункті «в» слова «а також працівники чергового персоналу суб'єктів господарювання, які забезпечують життєдіяльність міст, віднесених до відповідних груп цивільного захисту» виключити;

у підпункті «г» слова «або не можуть бути евакуйовані у безпечне місце» замінити словами «в безпечне місце і перебувають у зонах можливих значних руйнувань населених пунктів»;

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2) у протипрадіаційних укриттях — населення, у тому числі працівники суб'єктів господарювання, хворі, медичний та обслуговуючий персонал закладів охорони здоров'я, евакуйоване населення, яке проживає або працює в зонах можливого небезпечного і значного радіоактивного забруднення, крім тих, хто підлягає укриттю у сховищах;

3) у спорудах подвійного призначення — населення, яке підлягає укриттю в захисних спорудах цивільного захисту, крім таких споруд, що мають перебувати в постійній готовності до використання за призначенням»;

доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) у найпростіших укриттях — населення, яке не підлягає укриттю в захисних спорудах та спорудах подвійного призначення»;

у частині четвертій слова «населення в захисних спорудах цивільного захисту центральні органи виконавчої влади» замінити словами «категорій населення, визначених частиною третьою цієї статті, центральні органи виконавчої влади, інші органи державної влади»;

частину п'яту після слова «захисту» доповнити словами «виключення таких споруд з фонду»;

у частині шостій слово «об'єктів» замінити словом «споруд»;

19) у статті 33: частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі виникнення радіаційних аварій рішення про евакуацію населення, яке може потрапити або потрапило до зони радіоактивного забруднення, приймається Радою міністрів Автономної Республіки Крим та місцевими державними адміністраціями на підставі інформації суб'єктів господарювання, які експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі та прогнозоване дозове навантаження на населення»;

у частині шостій: абзац перший після слова «населення» доповнити словами «завчасно планується та»;

у пункті 4 слова «у безпечні райони, які визначаються Міністерством оборони України на особливий період» замінити словами «які визначаються Генеральним штабом Збройних Сил України на особливий період, у безпечні райони»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах (складах) озброєння, ракет, боеприпасів і компонентів ракетного палива, інших вибухонебезпечних об'єктах Збройних Сил України та/або військових формувань, створених відповідно до законів України, а також суб'єктів господарювання, які використовують у своїй діяльності вибухонебезпечні об'єкти»;

частину сьому доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) можливого ураження в разі виникнення надзвичайних ситуацій на арсеналах, базах (складах) озброєння, ракет, боеприпасів і компонентів ракетного палива, інших вибухонебезпечних об'єктах Збройних Сил України та/або військових формувань, створених відповідно до законів України, а також суб'єктів господарювання, які використовують у своїй діяльності вибухонебезпечні об'єкти»;

частину десяту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Кількість, види та типи транспортних засобів, що планується залучити під час евакуації населення із зони надзвичайної ситуації, районів можливих бойових дій, визначаються органом, який прийняв рішення про залучення транспортних засобів»;

частину тринадцяту викласти в такій редакції:

«13. Евакуація громадян України та членів їхніх сімей з території інших держав, на якій виникли надзвичайні ситуації або існує загроза їх виникнення, проводиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Координація заходів, пов'язаних з плануванням і проведенням евакуації, передбаченої цією частиною, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері зовнішніх зносин»;

частину чотирнадцяту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Перелік, обсяг матеріальних і культурних цінностей та черговість проведення їх евакуації визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, у віданні або власності яких перебувають зазначені цінності, та враховуються під час планування заходів з евакуації»;

частину п'ятнадцяту доповнити абзацами другим — четвертим такого змісту:

«Перелік адміністративно-територіальних одиниць, з яких проводиться евакуація населення, матеріальних і культурних цінностей в особливий період з районів можливих бойових дій, визначається Кабінетом Міністрів України.

Перелік матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та підлягають обов'язковій евакуації з районів можливих бойових дій, визначається Кабінетом Міністрів України.

Організація евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей в особливий період здійснюється з урахуванням положень Закону України «Про правовий режим воєнного стану»;

у частині шістнадцятій слово «Планування» замінити словами «Планування, організація та проведення»;

20) у статті 34: у частині першій: пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) проведення зонування територій за наявності об'єктів підвищеної небезпеки і небезпечних геологічних, гідрогеологічних та метеорологічних явищ і процесів, ризику виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних з ними, а також інших небезпечних зон, визначених відповідно до державних будівельних норм»;

у пункті 2 слово «міст» замінити словами «території та населених пунктів»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Порядок проведення зонування територій за результатами визначення рівнів ризиків виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із наявністю об'єктів підвищеної небезпеки, а також впливом небезпечних геологічних, гідрологічних та метеорологічних явищ і процесів, встановлюється центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту.

Належність територій до небезпечних зон визначається у містобудівній документації відповідно до державних будівельних норм та враховується у містобудівних умовах і обмеженнях на проектування та будівництво»;

21) у частині першій статті 35: пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) йодне блокування щитовидної залози осіб, які залучаються до ліквідації радіаційної аварії, персоналу радіаційно небезпечних об'єктів та населення, яке потрапляє в зони можливого радіоактивного забруднення»;

у пункті 8 слова «і транспорту» замінити словами «транспорту, будівель, доріг та окремих ділянок місцевості»;

22) частину першу статті 40 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Навчання працівників центральних органів виконавчої влади, інших органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання із числа керівного складу і фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів з питань цивільного захисту, організовується відповідно до порядку проведення навчання керівного складу та фахівців, діяльність яких пов'язана з організацією і здійсненням заходів цивільного захисту, затвердженого Кабінетом Міністрів України»;

23) статтю 41 викласти в такій редакції:

«Стаття 41. Навчання дітей дошкільного віку, учнів та студентів

1. Навчання дітей дошкільного віку, учнів та студентів діям у надзвичайних ситуаціях та правилам пожежної безпеки є обов'язковим і здійснюється під час освітнього процесу дітей старшого дошкільного віку за навчальними планами і програмами розвитку дітей, учнів — за навчальними планами і програмами з навчальних предметів, студентів на кожному рівні вищої освіти — за програмами навчальних дисциплін та планами об'єктових тренувань з питань цивільного захисту, за рахунок коштів, передбачених на фінансування закладів освіти.

2. Для підвищення якості освітнього процесу з дітьми та учнями з питань захисту життя, формування культури безпеки і норм поведінки у надзвичайних ситуаціях у закладах дошкільної освіти щороку проводяться Тижні безпеки дитини, у закладах загальної середньої та професійно-технічної освіти — Дні цивільного захисту.

3. Популяризація серед дітей та молоді знань у сфері цивільного захисту, у тому числі щодо дій у надзвичайних ситуаціях та правил пожежної безпеки, здійснюється центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування за участю громадських об'єднань шляхом підготовки та реалізації комплексу заходів відповідного спрямування»;

24) статтю 42 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Для надання населенню за місцем проживання інформації з питань цивільного захисту органами місцевого самоврядування створюються консультаційні пункти та призначаються особи, відповідальні за організацію їх роботи.

Створення та функціонування консультаційних пунктів забезпечується відповідно до методики, затвердженої центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері цивільного захисту»;

25) у статті 54: у назві слово «міст» замінити словами «території, населених пунктів»;

у частині першій слова «Міста, на території» замінити словами «Населені пункти та території, на»;

26) у частині першій статті 62 слова «селах, селищах» замінити словами «населених пунктах», а слова «сільські та селищні ради» — словами «міські, селищні та сільські ради»;

27) у частині другій статті 75:

ОГОЛОШЕННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ

Відповідно до ст. ст. 111, 112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 08 квітня 2022 року в кримінальному провадженні № 22022000000000080 від 10.03.2022 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України, складено письмові повідомлення про підозру, згідно з якими громадяни Російської Федерації Колеснік Андрій Іванович (тут і надалі в дужках зазначено прізвище, ім'я, по батькові особи також російською мовою — Колесник Андрей Иванович), 26.02.1960 р.н., Колесніков Олег Олександрович (Колесников Олег Алексеевич), 11.09.1968 р.н., Колунов Сергій Володимирович (Колунов Сергей Владимирович), 22.03.1973 р.н., Кононов Володимир Михайлович (Кононов Владимир Михайлович), 13.03.1958 р.н., Коробова Ольга Володимирівна (Коробова Ольга Владимировна), 15.09.1978 р.н., Костенко Наталія Василівна (Костенко Наталья Васильевна), 09.08.1980 р.н., Цед Микола Григорович (Цед Николай Григорьевич), 06.10.1959р.н., Цунаєва Олена Мойсейівна (Цунаева Елена Моисеевна), 13.01.1969 р.н., підозрюються в умисних діях, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадяни Російської Федерації Колеснік Андрій Іванович (тут і надалі в дужках зазначено прізвище, ім'я, по батькові особи також російською мовою — Колесник Андрей Иванович), 26.02.1960 р.н., Колесніков Олег Олександрович (Колесников Олег Алексеевич), 11.09.1968 р.н., Колунов Сергій Володимирович (Колунов Сергей Владимирович), 22.03.1973 р.н., Кононов Володимир Михайлович (Кононов Владимир Михайлович), 13.03.1958

р.н., Коробова Ольга Володимирівна (Коробова Ольга Владимировна), 15.09.1978 р.н., Костенко Наталія Василівна (Костенко Наталья Васильевна), 09.08.1980 р.н., Цед Микола Григорович (Цед Николай Григорьевич), 06.10.1959р.н., Цунаєва Олена Мойсейівна (Цунаева Елена Моисеевна), 13.01.1969 р.н., які є депутатами Державної думи Російської Федерації, що знаходиться за адресою: 103 265, м. Москва, вул. Охотний Ряд, 1, відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, **14 квітня (четвер) 2022 року з 09:00 до 15:00 год., 15 квітня (п'ятниця) 2022 року з 09:00 до 15:00 год. та 16 квітня (субота) 2022 року з 09:00 до 15:00 год.** Вам необхідно з'явитися в каб. № 311 слідчого відділу Управління СБУ в Тернопільській області до старшого слідчого в особливих важливих справах Вигонного Андрія Миколайовича, за адресою: м. Тернопіль, проспект Степана Бандери, 21, тел. (0352) 279-216, для участі у проведених слідчих та процесуальних дій, зокрема, для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022000000000080 від 10.03.2022, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України.

Стаття 138 Кримінального процесуального кодексу України.

Поважні причини неприбуття особи на виклик:

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;

Прокурор відділу Офісу Генерального прокурора Дем'янчук С.М. відповідно до ст. ст. 40, 42, 111, 135, 276, 277, 278 КПК України у межах досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022000000000054 від 24.02.2022 повідомляє про підозру Салюкову Олегу Леонідовичу, 21.05.1955 року народження, уродженцю м. Саратов Саратовської області, РРФСР, СРСР, місце проживання якого наразі не встановлено, головнокомандувачу Сухопутними військами ЗС РФ, громадянину Російської Федерації у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110 КК України (умисних діях, вчинених представником влади, за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків) та ч. 2 ст. 437 КК України (ведення агресивної війни), зокрема за фактом вчинення з 24.02.2022 та щонайменше до 29.03.2022 підпорядкованими йому підрозділами Сухопутних військ ЗС РФ військового вторгнення на територію України.

Повний текст повідомлення про підозру розміщуватиметься на веб-сайті Офісу Генерального прокурора у рубриці «Повістки про виклик та відомості про здійснення спеціального досудового розслідування» за посиланням: <https://www.gp.gov.ua/ua/prov-v>.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Салюков Олег Леонідович, 21.05.1955 року народження, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК України) викликається на «10» год. «00» хв. «13», «14», «15» квітня 2022 року до прокурора відділу Офісу Генерального прокурора Дем'янчука С.М. за адресою: м. Львів вул. Липинського, 11, кабінет 6, тел. +380 (32) 252-91-71 для участі у проведенні допиту як підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110 та ч. 2 ст. 437 КК України, а також проведенні інших процесуальних дій у межах кримінального провадження № 22022000000000054 від 24.02.2022.

Відповідно до вимог п. 1 ч. 7 ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний прибути на виклик до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а у разі неможливості прибути на виклик у призначений термін — заздалегідь повідомити про це слідчого.

Відповідно до ст. 138 КПК України поважними причинами неявки особи на виклик є: 1) затримання, утримання під вартою чи відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону чи судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові дії, стихійні лиха або інші подібні обставини) 4) від-

сутність особи на місці проживання протягом тривалого часу в результаті відрядження, подорожі та ін.; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за неможливості тимчасово покинути цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї або інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне отримання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають появу особи на виклик.

Статтею 139 КПК України передбачено наслідки неявки на виклик:

1. Якщо підозрюваний, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, є свідком отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у вигляді від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати — у разі неявки на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати — у разі неявки на виклик слідчого судді, суду.

2. У разі, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного може бути застосований привід;

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора або судового виклику слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більше двох разів) підозрюваним, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до п. 201 розділу XI «Перехідних положень» КПК України положення ч. 5 ст. 139 цього Кодексу поширюються також на осіб, які понад шість місяців ховаються від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або щодо яких є фактичні дані, що вони знаходяться за межами України, на тимчасово окупованій території України або в районі проведення антитерористичної операції.

Статтею 566 КПК України передбачено спосіб виклику особи, яка перебуває за межами України:

1. Особу, яка перебуває за межами України, для здійснення слідчих або інших процесуальних дій на території України викликають повісткою на підставі запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу. Викликаний особі, крім підозрюваного та обвинуваченого, повідомляється про розмір та порядок відшкодування витрат, пов'язаних із викликом. Запит (доручення) у рамках міжнародної правової допомоги про виклик особи, яка перебуває за межами

7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Нагадую про обов'язок заздалегідь повідомити про неможливість з'явлення до прокурора, слідчого.

Стаття 139 Кримінального процесуального кодексу України.

Наслідки неприбуття на виклик:

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі:

від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати — у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора;

від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати — у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несе відповідальність, встановлену законом.

{Частину четверту статті 139 виключено на підставі Закону № 767-VII від 23.02.2014}

5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим та оголошення його у міждержавний та/або міжнародний розшук є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

України, надсилається компетентному органу іноземної держави не пізніше шістдесяти днів до дати явки особи або в інший строк, передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.

2. Викликана особа не може бути притягнута до кримінальної відповідальності, затримана, щодо неї не може бути обраний запобіжний захід у вигляді утримання під вартою, до нього не можуть бути застосовані інші заходи забезпечення кримінального провадження або обмеження його особистості свободи як з приводу кримінального злочину яке є предметом справжнього кримінального провадження, так і будь-якого іншого кримінального правопорушення, вчиненого до перетину державного кордону України (при в'їзді в Україну). Щодо такої особи не може бути виконаний вирок, винесений до перетину державного кордону України у зв'язку з викликом. Підозрюваний, обвинувачений або засуджений може бути затриманий, щодо нього може бути застосований запобіжний захід або приведений у виконання вирок тільки за злочин, зазначений у порядку денному.

3. Викликана особа втрачає гарантії, передбачені цією статтею, якщо не залишить територію України, маючи таку можливість протягом п'ятнадцяти діб або іншого строку, передбаченого міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, з моменту отримання письмового повідомлення органу досудового розслідування, прокуратури чи суду про відсутність необхідності у проведенні слідчих чи інших процесуальних дій за його участю.

Прокурор першого відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих територіях у Донецькій і Луганській областях та в умовах збройного конфлікту, управління наглядом та інформаційно-аналітичної роботи у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих територіях у Донецькій і Луганській областях та в умовах збройного конфлікту, Департаменту нагляду у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора Сергій ДЕМ'ЯНЧУК

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Громадянин України Пасичник Олександр Сергійович (російською мовою – Пасечник Александр Сергеевич). Відповідно до вимог ст. ст. 133, 135, 137 Кримінального процесуального кодексу України, **14 квітня 2022 року о 10 00 годині** Вам необхідно з'явитися в каб. № 224 слідчого відділу СУ ГУНП в Одеській області до старшого слідчого капітана поліції Дмитрієнко Юлії Сергіївни (+38-048-779-44-76) за адресою: м. Одеса, Проспект Шевченка, 8-Г, для участі у проведених слідчих і процесуальних дій, у рамках кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 12018160000000644 від 29.08.2018 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 149 Кримінального кодексу України (*незаконне позбавлення волі людини, вчинене з корисливих мотивів, щодо двох та більше осіб, здійснене протягом тривалого часу, вчинене за попередньою змовою групою осіб, організованою групою — карється позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років*)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;

- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: — від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; — від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Прокурор відділу Одеської обласної прокуратури Євген ВОЛОДІН

«05» квітня 2022 року

Повідомляю про надання дозволу 17.03.2022 слідчим суддею Соснівського районного суду м. Черкаси Борейко О.М., справа №712/2153/22 на здійснення спеціального досудового розслідування у межах кримінального провадження №22021250000000045 від 03.08.2021 стосовно підозрюваного Сіденка Володимира Анатолійовича, 05.05.1993 р.н. зареєстрованого за адресою: Донецька область, Волноваський район, с. Валер'янівка, вул. Лісова, 6.42.

Крім того, Сіденко В.А. на підставі ст. ст. 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитися 14.04.2022 о 10:00 до слідчого СВ УСБУ в Черкаській області Чорної В.М, р.т. (0472) 398-546, за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для надання доступу до матеріалів досудового розслідування відповідно до ст. 290 КПК України у кримінальному провадженні №22021250000000045 від 03.08.2021. Поважні причини неприбуття зазначені в ст. 138 КПК України. Наслідки неприбуття вказані в ст. 139 КПК України.

Після смерті
СТАДНІКОВА МИХАЙЛА ІВАНОВИЧА, 14.11.1958 р.н.,
який помер 18.10.2021 р., відкрилася спадкова справа.
Спадкоємцям необхідно звернутися до приватного нотаріуса Уманського райотокругу Черкаської обл. Камуз Ю.В.

